

Utlåtande 2007:140 RII (Dnr 329-1171/2007)

Avgifter vid exponering i det offentliga rummet

Motion av Teres Lindberg (s) (2007:13)

Kommunstyrelsen föreslår kommunfullmäktige besluta följande
Motion (2007:13) av Teres Lindberg (s) anses besvarad med vad som anförs i detta utlåtande.

Föredragande borgarrådet Mikael Söderlund anför följande.

Ärendet

Teres Lindberg (s) har inlämnat en motion om avgifter vid exponering av det offentliga rummet. I motionen föreslås att avgifterna för tillfälliga bygglov för vepor på fastigheter ses över och att varje enskilt fall noga övervägs där det inte är allmän reklamplats. Motionären föreslår avsevärda avgiftshöjningar i syfte att kompensera stockholmarna ekonomiskt för den förvanskning som motionären anser att veporna medför av det offentliga rummet.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, exploateringsnämnden, stadsbyggnadsnämnden, trafik- och renhållningsnämnden, stadsdelsnämnderna Farsta, Hässelby-Vällingby och Norrmalm. Exploateringsnämnden samt trafik- och renhållningsnämnden har avstått från yttrande.

Mina synpunkter

Den avgift som tas ut vid tillfälliga bygglov för reklam får enligt Plan- och bygglagen inte vara högre än att den motsvarar kommunens genomsnittliga kostnad för åtgärden. Detta gör att det vore problematiskt – inte minst juridiskt

– att använda sig av höga avgifter för att begränsa olika intressenters exponering i det offentliga rummet.

Motionären menar att höga avgifter bör användas inte bara för att begränsa förekomsten av reklam och marknadsföring i det offentliga rummet, utan även för att kompensera stockholmarna för den förvanskning som sker.

För det första kan vi konstatera att det inte finns något givet samband mellan reklam och förvanskning. En storstad utan skyltar och vepor skulle antagligen framstå som betydligt mindre levande och pulserande än dagens Stockholm. För det andra så är det tveksamt om ekonomiska medel är de mest effektiva för att motverka en eventuell förvanskning av stadsrummet. Det skulle innebära att det gick att köpa sig rätten att förvanska, något som vi motsätter oss. Istället bör enskilda prövningar avgöra om en åtgärd förvanskar stadsrummet eller inte, och där så sker bör tillstånd till åtgärden inte ges.

Huruvida det är lämpligt och rimligt med avsevärda och generella avgiftshöjningar måste avgöras utifrån vilka kostnader staden har för de aktuella åtgärderna. Om dessa kostnader överstiger dagens avgifter bör dessa höjas. Stadsbyggnadsnämnden har därför i särskilt beslut getts i uppdrag att se över möjligheterna att höja avgifterna.

Bilagor

1. Reservationer m.m.
2. Motion (2007:13) av Teres Lindberg (s) om avgifter vid exponering i det offentliga rummet

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarråden *Carin Jämtin* och *Roger Mogert* (båda s) enligt följande.

Vi föreslår kommunstyrelsen föreslå kommunfullmäktige besluta följande.

1. Anse motionen besvarad med följande.
2. Uppdra åt kommunstyrelsen att uppvakta regeringen i enlighet med nedanstående.
3. Därutöver anför följande.

Föredragande borgarrådet anför tre huvudskäl mot motionens intentioner. För det första att det inte finns något givet samband mellan reklam och förvanskning. För det andra att det är tveksamt om ekonomiska medel är de mest effektiva för att motverka en eventuell förvanskning av stadsrummet. För det tredje att avgiftshöjningar ska motsvara stadens kostnader. Stadsbyggnadsnämnden har därför också getts i uppdrag att se över möjligheterna att höja avgifterna.

Den första frågan är givetvis svår att ta entydig ställning till. Vi kan ändå konstatera att någon sådan bedömning överhuvudtaget inte kan göras i realiteten idag, men att många anser att ett gaturum där fastigheterna är, inte delvis behängda med, utan helt

inneslutna i reklam, av många upplevs som mindre stadsmässigt och pulserande. Till stadens puls hör ju bland annat möjligheten att kunna se själva staden – alltså de byggnader som utgör staden.

Vad gäller den andra invändningen kan konstateras att den berörda nämnden hittills i alla fall inte förmått stävja en utveckling där vissa fastigheter regelmässigt är inneslutna i reklamannonser. I de fall som inget tillstånd givits visar det sig att det är omöjligt att hävda stadens beslut i alla fall.

Den tredje invändningen är inte rimlig. Det är inte staden som betalar priset för en explosion av reklam i det offentliga rummet. Det är medborgarna. Det är medborgarna som förväntas påverkas i sitt beteende och det är de som faktiskt exponeras för reklamannonserna. Det vore då smakfullt om de fick del i de ersättningar som idag enbart utgår till fastighetsägarna.

Mot bakgrund av att staden idag inte har möjlighet att hävda de egna besluten i dessa frågor, samt det rimliga i att medborgarna får del av de intäkter som idag enbart utgår till fastighetsägaren, som kanske inte ens finns i Stockholm, anser vi att kommunen bör agera gentemot regeringen för att få till stånd ändringar av gällande regelverk.

Särskilt uttalande gjordes av borgarrådet *Ann-Margarethe Livh* (v) enligt följande.

Vi anser att staden över huvud taget ska vara restriktiv och måttfull i fråga om att tillåta vepor och annan reklam i det offentliga rummet. Ännu viktigare än nivån på avgiften är innehållet i reklamen, att den följer etiska principer, inte är sexistisk etc. De gånger staden trots allt beslutar att tillåta vepor är det självklart att den som tar en sådan attraktiv yta i anspråk ska betala för sig.

Det antecknades till förteckningen att miljöpartiet lämnar ärendet utan eget ställningstagande.

Kommunstyrelsen delar borgarrådsberedningens uppfattning och föreslår kommunfullmäktige besluta följande

Motion (2007:13) av Teres Lindberg (s) anses besvarad med vad som anförs i detta utlåtande.

Stockholm den 17 oktober 2007

På kommunstyrelsens vägnar:
KRISTINA AXÉN OLIN

Mikael Söderlund

Anette Otteborn

Reservation anfördes av *Tomas Rudin, Roger Mogert, Teres Lindberg* och *Malte Sigemalm* (alla s) med hänvisning till reservationen av (s) i borgarrådsberedningen.

Särskilt uttalande gjordes av *Ann-Margarethe Livh* (v) med hänvisning till det särskilda uttalandet av (v) i borgarrådsberedningen.

ÄRENDET

Teres Lindberg (s) har inlämnat en motion om avgifter vid exponering av det offentliga rummet. I motionen föreslås att avgifterna för tillfälliga bygglov för vepor på fastigheter ses över och att varje enskilt fall noga övervägs där det inte är allmän reklamplats. Motionären föreslår avsevärda avgiftshöjningar i syfte att kompensera stockholmarna ekonomiskt för den förvanskning som motionären anser att veporna medför av det offentliga rummet.

BEREDNING

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, exploateringsnämnden, stadsbyggnadsnämnden, trafik- och renhållningsnämnden, stadsdelsnämnderna Farsta, Hässelby-Vällingby och Norrmalm. Exploateringsnämnden samt trafik- och renhållningsnämnden har avstått från yttrande.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 22 augusti 2007 har i huvudsak följande lydelse.

Vepor, dvs. stora fasaddukar med reklam eller information på fastigheter, ska ses som en tillfällig åtgärd och för det krävs bygglov. Det tidsbegränsade bygglovet ges för 14 dagar till fyra veckor. För vepor mot byggnadsställningar förekommer längre tid. Bygglövsavgiften för en vepa uppgår för närvarande till 6 336 kr.

Stadsbyggnadsnämndens avgifter för bygglov regleras av plan- och bygglagen (11 kap. § 5). Avgifter för bygglov ska motsvara kommunens självkostnad för hantering av dessa ärenden. Enligt stadsbyggnadskontoret understiger intäkterna för vissa typer av bygglov den självkostnad kontoret har för dessa. Detta gäller exempelvis bygglov för vepor.

Stadsledningskontoret anser det rimligt att avgifterna för bygglov ska täcka den självkostnad som staden har för administrationen av bygglovsärenden, exempelvis för vepor. Stadsledningskontoret föreslår därför att stadsbyggnadsnämnden gör en översyn av beräkningsgrunderna för taxan i syfte att öka kostnadstäckningen. Stadsledningskontoret vill framhålla att det är av största vikt att taxan är lätthanterlig och enkel att administrera för nämnden. Det är också viktigt med enhetliga taxor för liknande bygglov samt att systemet är enkelt att förstå för den/de som ansöker om bygglov.

En eventuell höjning av taxan ska vara ett sätt att finansiera stadsbyggnadsnämndens hantering av bygglovsärenden, inte övriga delar av nämndens verksamhet. Stadsledningskontoret inser att stora vepor kan ha en stor påverkan på stadsmiljön men anser att denna aspekt ska ingå som ett av kriterierna vid beviljande av bygglov och inte regleras med hjälp av bygglovsavgiften.

Stadsbyggnadsnämnden

Stadsbyggnadsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 23 augusti 2007 att som svar på remissen överlämna och åberopa kontorets utlåtande, att uppdra åt kontoret att löpande se över avgifterna för tillfälliga bygglov för reklam, samt att därutöver anföra följande.

Den avgift som tas ut vid tillfälliga bygglov för reklam får enligt Plan- och bygglagen inte vara högre än att den motsvarar kommunens genomsnittliga kostnad för åtgärden. Detta gör att det vore problematiskt – inte minst juridiskt – att använda sig av höga avgifter för att begränsa olika intressenters exponering i det offentliga rummet.

Motionären menar att höga avgifter bör användas inte bara för att begränsa förekomsten av reklam och marknadsföring i det offentliga rummet, utan även för att kompensera stockholmarna för den förvanskning som sker.

För det första kan vi konstatera att det inte finns något givet samband mellan reklam och förvanskning. En storstad utan skyltar och vepor skulle antagligen framstå som betydligt mindre levande och pulserande än dagens Stockholm. För det andra så är det tveksamt om ekonomiska medel är de mest effektiva för att motverka en eventuell förvanskning av stadsrummet. Det skulle innebära att det gick att köpa sig rätten att förvanska, något som vi motsätter oss. Istället bör enskilda prövningar avgöra om en åtgärd förvanskar stadsrummet eller inte, och där så sker bör tillstånd till åtgärden inte ges.

Huruvida det är lämpligt och rimligt med avsevärda och generella avgiftshöjningar måste avgöras utifrån vilka kostnader staden har för de aktuella åtgärderna. Om dessa kostnader överstiger dagens avgifter bör dessa höjas.

Reservation anfördes av Gunni Ekdahl (s), Hasan Dölek (s), Anette Höijer (s), Kristoffer Hernbäck (s), Cecilia Obermüller (mp) och Maria Hannäs (v), *bilaga 1*.

Särskilt uttalande gjordes av Gunni Ekdahl (s), Hasan Dölek (s), Anette Höijer (s) och Kristoffer Hernbäck (s), *bilaga 1*.

Stadsbyggnadskontorets tjänsteutlåtande daterat den 24 maj 2007 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsbyggnadsnämndens möjligheter att ta betalt i bygglovsärenden regleras i 11 kap. 5 § plan- och bygglagen. Avgifterna får tas ut med högst det belopp som motsvarar kommunens genomsnittliga kostnad för åtgärderna. Grunderna för beräkning av avgifterna skall anges i en taxa som beslutas av kommunfullmäktige. Kommunfullmäktiges beslut om taxa får överklagas i den ordning som föreskrivs för laglighetsprövning enligt 10 kap. kommunallagen (PBL 13:1).

Nu gällande taxa beslutades av kommunfullmäktige år 1995 och har justerats 1999, 2000 och 2006. Avgiften för en viss åtgärd beräknas genom att ett grundbelopp, som årligen kan ändras, multipliceras med ett antal objekts- och åtgärdsfaktorer enligt särskilda tabeller. Taxans grundkonstruktion är i enlighet med dåvarande kommunförbundets rekommendationer. Taxans konstruktion gör beräkningen av avgifterna i många fall komplicerad, men för vissa byggnadsåtgärder finns fasta objekts- och handläggningsfaktorer angivna i taxan. Det handlar om åtgärder där kontoret bedömt att arbetsinsatsen i regel är ganska likartad. Fördelen med fasta faktorer är att det går att informera en sökande om vad bygglovets kostnader kommer att vara i förväg, vilket många vill veta. Vepor är en sådan ärendetyp. Avgiften för ett bygglov för en vepa är i nuläget 6 336 kr, oavsett om ärendet har krävt en nämndbehandling eller ej.

Nämndens befogenhet att ta ut avgift begränsas av självkostnadsprincipen och för lika fall ska samma avgift betalas. Exponeringen i det offentliga rummet kan alltså inte vara en grund för avgiften utan det är endast kontorets nedlagda arbete i ärendena som den sökande ska betala för.

Kontoret kan konstatera att nuvarande taxa inte täcker kontorets kostnader för handläggning av veporna, särskilt inte med hänsyn till att allt fler ärenden handlar om vepor, som kontoret bedömer som olämpliga med hänsyn till byggnadernas arkitektur och kulturhistoriska värde och som inte är i överensstämmelse med skyltprogrammet. Ansökningarna innehåller också allt större vepor med mycket stor omgivningspåverkan. Detta innebär att kontoret behöver ta fler ärenden till beslut i nämnden. Den erforderliga arbetsinsatsen ökar.

Kontoret har påbörjat en översyn av taxan i syfte att förenkla arbetet med debiteringen, öka kostnadstäckningen och göra taxan mer begriplig för dem som ska betala för kontorets tjänster. Som en del i detta arbete har kontoret bett en representant för Sveriges kommuner och landsting att komma till kontoret för att informera om hur andra kommuners taxa ser ut numera. Kontoret ser det som en fördel om konstruktionen av Stockholms taxa inte avviker för mycket från andra kommuners, även om komplexiteten i ärendena och kostnadsbildningen är olika. Kontoret bedömer att avgiften för bygglov för vepor kan höjas, men att det inte finns lagstöd för en mer omfattande höjning.

Farsta stadsdelsnämnd

Farsta stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 23 augusti 2007 att överlämna förvaltningens utlåtande som svar på remissen.

Farsta stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 28 juni 2007 har i huvudsak följande lydelse.

För vepor över fastigheter krävs tillfälliga bygglov. Dessa handläggs av stadsbyggnadskontoret. Avgiften uppgår f.n. till c:a 6 300 kr. för en vepa överstigande 20 m. Bygglovets giltighet är begränsad till mellan två veckor och två månader.

Stadsdelsförvaltningen konstaterar att veporna döljer husfasader samtidigt som näringsidkare har ett berättigat intresse av att marknadsföra sina varor och tjänster. För-

valtningen anser dock att tidsbegränsningen innebär att någon risk för varaktig förfulning av husfasader inte föreligger.

Om det är önskvärt att begränsa reklam i form av vepor på husfasader kan det ske antingen genom ett striktare regelverk eller genom ökade kostnader för utnyttjandet av det offentliga rummet för reklamändamål. Förvaltningen förordar dock inte att reklamerna begränsas genom ökade avgifter.

Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd

Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd beslutade den 12 juni 2007 att som svar på remissen uttala följande:

Både med hänvisning till kommunalrättsliga principer om självkostnad men även till den politik som går ut på att stödja, och inte stälpa, företagsamhet välkomnar stadsdelsnämnden de möjligheter till vepaskyltningar som finns i vår stadsdel.

Om någon ska tjäna på denna reklamkanal är det givetvis ägarna till de fastigheter som dekorerats, inte de kommunala myndigheterna. I fallet med det kommunala bostadsbolaget Svenska Bostäder – den i Västerort säkert största vepaupphängaren – är det t ex ytterst oklart huruvida bolaget Sv Bostäder som vepaupphängare betalar en avgift till bolaget Sv Bostäder vepaplatsupplåtare.

Reservation anfördes av Berit Kruse m fl (s), ledamot Leif Larsson (v) och ledamot Tomas Melin (mp), *bilaga 1*.

Norrmalms stadsdelsnämnd

Norrmalms stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 21 maj 2007 att som svar på remissen överlämna och åberopa förvaltningens utlåtande.

Reservation anfördes av Yildiz Kafkas (mp) och Hans Enroth (v), *bilaga 1*.

Norrmalms stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande har i huvudsak följande lydelse.

För vepor över fastigheter krävs bygglov som handläggs av stadsbyggnadskontoret. Avgiften är i dag 6 336 kronor för en vepa > 20 m² och för ytterligare en vepa i samma storlek och i samma ansökan 1 901 kronor. Det gäller tidsbegränsat bygglov mellan 14 dagar till 2 månader. Förvaltningen har ingen uppgift på vilket pris fastighetsägaren begär för att upplåta sin fastighet för reklamändamål.

Förvaltningen anser att möjligheterna att föra ut reklam är tillräckligt goda för Stockholms företagare/näringsidkare och att ytterligare plats för reklam i den offentli-

ga miljön därför inte behövs. Den senaste ökningen av vepor på fastigheter anser förvaltningen inte överensstämma med stadens inriktningsmål ”En trygg och *snygg* stad”. Veporna döljer vackra fasader, ger ett skräpigt intryck och förfular därmed stadsmiljön.

Förvaltningen anser att bygglov för vepor ska begränsas till byggnadsställningar och dylikt. Det finns inget ekonomiskt incitament för staden att bevilja bygglov för vepor på fastighetsfasader, eftersom den avgift staden i dag tar ut är ringa. Förvaltningen anser därför att staden i fortsättningen ska vara restriktiv med att bevilja bygglov för vepor på fastigheters fasader i Stockholm. Förvaltningen förordar därmed färre beviljade bygglov framför höjda avgifter.

RESERVATIONER M.M.

Stadsbyggnadsnämnden

Reservation anfördes av Gunni Ekdahl (s), Hasan Dölek (s), Anette Höijer (s), Kristoffer Hernbäck (s), Cecilia Obermüller (mp) och Maria Hannäs (v), enligt följande

Att stadsbyggnadsnämnden beslutar i enlighet med kontorets förslag.

Särskilt uttalande gjordes av Gunni Ekdahl (s), Hasan Dölek (s), Anette Höijer (s) och Kristoffer Hernbäck (s) enligt följande:

Det är en rimlig slutsats kontoret kommer till och den presenteras på ett klart och tydligt sätt. Kontorets resonemang blottlägger också den grundläggande problematik som föranleder motionen. Å ena sidan har vi ett system där en myndighet, i det här fallet stadsbyggnadsnämnden, ska kontrollera att vissa principer och värden upprätthålls inom ramen för ett förvaltningsmässigt förfarande och mot en ersättning i form av en självkostnadsrelaterad taxa. Å andra sidan har vi starka kommersiella intressen som får sin utkomst genom att exponera produkter för Stockholmarna på stora vepor i centrala lägen.

Det säger sig självt att det uppstår ett starkt tryck när både den som betalar marknadsvärdet av reklamplatsen/fasaden och den som får betalt för den har ett starkt intresse av att möjligheten inte begränsas. Samtidigt har staden små omedelbara kostnader för att göra avsteg från de värden och principer man ska värna och upprätthålla. Priset betalas ju av stockholmarna kollektivt och över tid i form av en negativ utveckling av det offentliga rummet.

Det vore rimligt att det pris som betalas inom ramen för denna handel med det offentliga rummet blev synlig för alla inblandade. I de fall stockholmarnas företrädare avstår från den gemensamma stadsbilden och tillåter att den används för reklamverksamhet borde också en del av inkomsterna tillfalla stockholmarna. I de fall stockholmarnas företrädare då väljer att inte medge tillstånd för den aktuella reklamverksamheten blir de också medvetna om de värden som finns i det offentliga rummet. På så sätt tydliggörs också att det finns en alternativkostnad.

Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd

Reservation anfördes av Berit Kruse m fl (s), ledamot Leif Larsson (v) och ledamot Tomas Melin (mp) i enlighet med förvaltningens tjänsteutlåtande enligt följande:

För vepor över fastigheter krävs tillfälliga bygglov, vilka handläggs av stadsbyggnadskontoret. Avgiften är i dag 6 336 kronor för en vepa > 20 m² och för ytterligare en vepa i samma storlek och i samma ansökan 1 901 kronor. Bygglovets är begränsat till

mellan 14 dagar och 2 månader. Förvaltningen kan inte svara på huruvida fastighetsägaren begär någon avgift för att upplåta sin fastighet för reklamändamål.

Förvaltningen anser att möjligheterna att föra ut reklam är goda för

Stockholms företagare, och de bör även framgent ha möjligheter till detta. Ett av stadens inriktningsmål är samtidigt att verka för ”En trygg och snygg stad”. Förvaltningen konstaterar att veporna i och för sig döljer husfasader, och förfular därmed stadsmiljön. Samtidigt finns ett starkt berättigat intresse från näringslivet att marknadsföra olika varor och tjänster. Då tillståndet för vepor är max två månader, anser förvaltningen att nuvarande regelverk på ett tillfredsställande sätt begränsar vepaskyltning i tiden, och att någon risk för varaktig förfulning av husfasader inte är överhängande.

Staden har förvisso inget ekonomiskt incitament för att bevilja bygglov för vepor på fastighetsfasader, eftersom den avgift som tas ut är låg. Det finns två relativt enkla sätt att begränsa vepaskyltning på fasader; antingen genom en kännbar avgiftshöjning, eller genom en mer restriktiv tillämpning av regelverket. Då en restriktiv tillämpning kan leda till varierande bedömningar, är förvaltningen av uppfattningen att en avgiftshöjning är att föredra. Därigenom ökar intäkterna från de annonsörer som verkligen vill marknadsföra sina varor eller tjänster, samtidigt som avgiftens storlek gör att antalet minskar. Förvaltningen förordar därmed höjda avgifter framför färre beviljade bygglov.

Norrmalms stadsdelsnämnd

Reservation anfördes av Yildiz Kafkas (mp) och Hans Enroth (v) enligt följande

1. Huvudsakligen bifalla förvaltningens förslag som svar till remissen.
2. Förorda kommunstyrelsen att införa avsevärda avgiftshöjningar för tillfälliga bygglov i reklamsyfte och samtidigt beakta stor restriktivitet vid bygglov för detta ändamål.
3. Förorda kommunstyrelsen att ta fram nya och restriktivare riktlinjer för all reklam i det offentliga rummet.
4. Därutöver anföras:

Det senaste årens utökade utbud av reklam förfular staden, begränsar framkomligheten och kommersialiserar det offentliga rummet. Reklamen handlar dessvärre inte bara om vepor över fastigheternas fasader utan även gator och torg är belastade av reklam. Reklam på trottoarer utgör inte bara ett hinder för alla fotgängare utan även en fara för synskadade. Vi anser att det är nödvändigt att ta ett helhetsgrepp i frågan och arbeta fram nya riktlinjer för en betydligt restriktivare användning av stadens offentliga rum i reklamsyfte.

KOMMUNFULLMÄKTIGE

Motioner

2007:13

2007:13

Motion av Teres Lindberg (s) om avgifter vid exponering av det offentliga rummet

Dnr 329-1171/2007

Även om det är anmärkningsvärt att se hur den sittande majoriteten förvanskar det offentliga rummet när man utan pardon beviljar tillfälliga bygglov i form av vepor över stadens fastigheter. Vi socialdemokrater tar bestämt avstånd från denna förvanskning av stadens visuella rum. Varje enskilt fall måste noggrant övervägas om de inte tillhör de allmänna reklamplatserna.

Man kan dock anta att fastighetsägaren tar bra betalt för att upplåta sin fastighet för reklamändamål. Stadens och i och med det medborgarens ersättning är snarast obetydlig och består i bygglovsavgiften som i sin tur äts upp av själva handläggningen av bygglovsärendet.

Majoriteten som normalt är starka förespråkare för en fri marknad borde rimligen även i frågan om reklamutrymmet i det offentliga rummet ha vett att ta betalt. På det sättet kan också stockholmarna ekonomiskt kompenseras för det utrymme man inte längre har tillgång till. Jag tror att stockholmaren skulle finna det mer motiverbart att fräntas det offentliga rummet om det var till ett skäligt pris, nu är det endast det privata näringslivet som bestämmer priset men det är stockholmaren som förlorar.

Jag föreslår att kommunstyrelsen ser över avgifterna för tillfälliga bygglov för reklam på ställen där det inte är allmän reklamplats och att fullmäktige beslutar om avsevärda avgiftshöjningar i syfte att kompensera stockholmarna för den förvanskning som sker av det offentliga rummet.

Stockholm den 27 mars 2007

Teres Lindberg